

Sygn. akt X P 1212/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marcin Szajner

Ławnicy: Katarzyna Orzechowska, Maria Kuś

Protokolant: Monika Biegańska

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2014r. we Wrocławiu

przy udziale -

sprawy z powództwa H. M.

przeciwko T.Spółka z o.o. z siedzibą w P.

o ustalenie istnienia stosunku pracy, wydanie świadectwa pracy, wynagrodzenie, zapłatę

I. oddała powództwo o ustalenie istnienia stosunku pracy, wydanie świadectwa pracy, wynagrodzenie ze stosunku pracy;

II. roszczenie ewentualne o zapłatę wynagrodzenia z tytułu cywilnoprawnej umowy świadczenia usług księgowych przekazuje do rozpoznania i rozstrzygnięcia Sądowi Rejonowemu w Trzebnicy I Wydział Cywilny;

III. zasądza od powódki H. M. na rzecz strony pozwanej T. Spółka z o.o. z siedzibą w P. kwotę 137 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie;

IV. odstępuje od obciążenia powódki dalszymi kosztami procesu;

V. nakazuje powódce uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia) kwotę 154, 81 zł tytułem zwrotu kosztów stawiennictwa świadka poniesionych tymczasowo ze środków budżetowych;

VI. pozostałe koszty postępowania zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 listopada 2012 r. (data stempla pocztowego), skierowanym przeciwko stronie pozwanej, T. Sp. z o.o. z siedzibą w P., Powódka H. M. wniosła o: (1) zasądzenie kwoty 24.974,64 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę wykonywaną w okresie od 1 grudnia 2010 r. do 31 sierpnia 2011 r. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od:

- wynagrodzenia za m-c grudzień 2010 r. od kwoty 2.774,96 zł liczonymi od dnia 11 stycznia 2011 r. do dnia zapłaty,

- wynagrodzenia za miesiąc styczeń 2011 r. od kwoty 2.774,96 zł liczonymi od dnia 11 lutego 2011 r. do dnia zapłaty,

- wynagrodzenia za miesiąc luty 2011 r. od kwoty 2.774,96 zł liczonych od dnia 11 marca 2011 r. do dnia zapłaty,
- wynagrodzenia za miesiąc marzec 2011 r. od kwoty 2.774,96 zł. liczonych od dnia 11 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- wynagrodzenia za miesiąc kwiecień 2011 r. od kwoty 2.774,96 zł. liczonych od dnia 11 maja 2011 r. do dnia zapłaty,
- wynagrodzenia za miesiąc maj 2011 r. od kwoty 2.774,96 zł liczonych od dnia 11 czerwca 2011 r. do dnia zapłaty,
- wynagrodzenia za miesiąc czerwiec 2011 r. od kwoty 2.774,96 zł liczonych od dnia 11 lipca 2011 r. do dnia zapłaty,
- wynagrodzenia za miesiąc lipiec 2011 r. od kwoty 2.774,96 zł liczonych od dnia 11 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- wynagrodzenia za miesiąc sierpień 2011 r. od kwoty 2.774,96 zł. liczonych od dnia 11 września 2011 r. do dnia zapłaty,

(2) zobowiązanie strony pozwanej do wydania powódce świadectwa pracy potwierdzającego jej zatrudnienie na stanowisku księgowej w wymiarze 1/2 etatu w okresie od 1 grudnia 2010 r. do 31 sierpnia 2011 r.

Ewentualnie wniosła o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 18.000,00 złotych tytułem wynagrodzenia za wykonanie umowy świadczenia usług księgowych na rzecz strony pozwanej w okresie od dnia 1 grudnia 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2011 r., za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 2.000,00 zł, wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od wynagrodzenia za miesiąc:

- grudzień 2010 r. od kwoty 2.000,00 zł liczonych od dnia 11 stycznia 2011 r. do dnia zapłaty,
- styczeń 2011 r. od kwoty 2.000,00 zł liczonych od dnia 11 lutego 2011 r. do dnia zapłaty,
- luty 2011 r. od kwoty 2.000,00 zł liczonych od dnia 11 marca 2011 r. do dnia zapłaty,
- marzec 2011 r. od kwoty 2.000,00 zł liczonych od dnia 11 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- kwiecień 2011 r. od kwoty 2.000,00 zł liczonych od dnia 11 maja 2011 r. do dnia zapłaty,
- maj 2011 r. od kwoty 2.000,00 zł liczonych od dnia 11 czerwca 2011 r. do dnia zapłaty,
- czerwiec 2011 r. od kwoty 2.000,00 zł liczonych od dnia 11 lipca 2011 r. do dnia zapłaty,
- lipiec 2011 r. od kwoty 2.000,00 zł liczonych od dnia 11 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- sierpień 2011 r. od kwoty 2.000,00 zł liczonych od dnia 11 września 2011 r. do dnia zapłaty.

Ponadto, powódka wniosła o zasądzenie od strony pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych.

W uzasadnieniu powództwa powódka podniosła, iż w okresie od 1 września 2010 r. do dnia 31 października 2011 r. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony, na stanowisku specjalisty ds. kadr i płac/księgowej, w P. P. H. „W.” P. C. z siedzibą w P. przy ulicy (...). Powódka otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 2.770,00 złotych brutto miesięcznie. Na tym samym piętrze budynku co miejsce jej pracy znajdowała się również siedziba firmy T. sp. z o.o.

Powódka wskazała, iż w okresie od 1 grudnia 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2011 r., wykonywała również obowiązki pracownicze na stanowisku księgowej na rzecz strony pozwanej. Powódka otrzymywała dokumenty księgowe T. sp. z o.o. do księgowania i dekretacji, posiadała dostęp do serwera T. sp. z o.o. poprzez hasło, otrzymywała polecenia od prezesa strony pozwanej odnośnie wykonywanych obowiązków pracowniczych na stanowisku księgowej. Główna księgowa strony pozwanej przynosiła powódce dokumenty księgowe celem dokonywania rozliczeń i ich księgowania, ponadto kazała powódce przeglądać listy obecności pracowników strony pozwanej w celu sprawdzenia,

czy ilość przepracowanych przez każdego pracownika godzin jest prawidłowa. Powódka księgowała listy płac i wyciągi bankowe.

Biuro księgowe PPHU „W.” P. C. mieściło się w tym samym budynku co biuro księgowe strony pozwanej co umożliwiło powódce wykonywanie pracy na rzecz obu przedsiębiorstw. Powódka wykonywała pracę na rzecz strony pozwanej od w dniach od poniedziałku do piątku i w okresie tym znajdowała się w stosunku podporządkowania pracowniczego zarówno w odniesieniu do Pana P. C., jak i prezesa pozwanej.

Główna księgowa strony pozwanej obiecywała powódce, że zostanie z nią zawarta pisemna umowa o pracę albo pisemna umowa zlecenia za wykonane obowiązki. Wynagrodzenie netto miało wynosić 2.000,00 złotych miesięcznie. Powódka przez cały okres wykonywania pracy na rzecz strony pozwanej pozostawała w stosunku podporządkowania, otrzymując polecenia od prezesa.

W związku z powyższym w ocenie powódki, biorąc pod uwagę, że wykonywała polecenia wydawane przez prezesa strony pozwanej w zakresie wykonywanych przez nią na rzecz strony pozwanej obowiązków księgowej, należy stwierdzić, że w okresie od dnia 1 grudnia 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2011 r. strony łączyła umowa o pracę.

Dlatego też wnosi o zasądzenie od strony pozwanej niewypłaconego jej do tej pory wynagrodzenia za pracę wykonaną na rzecz strony pozwanej na stanowisku księgowej w okresie od 1 grudnia 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2011 r., tj. w okresie 9 miesięcy. Zakres obowiązków wykonywanych na rzecz PPHU „W.” oraz strony pozwanej sprawiał, że wykonywała swoje obowiązki księgowej na rzecz PPHU „W.” na podstawie umowy o pracę na pełnym etacie, a ponadto wykonywała obowiązki księgowej na rzecz strony pozwanej w wymiarze połowy etatu.

Z ostrożności procesowej powódka podniosła, iż jeżeli Sąd uzna, że łączyła ją ze stroną pozwaną umowa o charakterze cywilnoprawnym polegająca na świadczeniu usług księgowej, a nie umowa o pracę, wniosła o zasądzenie żądanej kwoty za wykonaną przez nią pracę na rzecz strony pozwanej na podstawie stosunku cywilnoprawnego, w wysokości 18.000,00 zł, ponieważ główna księgowa obiecywała jej, że za wykonaną pracę otrzyma miesięczne wynagrodzenie w wysokości 2.000,00 złotych (k. 2-7).

W odpowiedzi na pozew strona pozwana T. Sp. z o.o. z siedzibą w P., wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska, strona pozwana zarzuciła, iż nie łączył ją z powódką żaden stosunek pracy, natomiast o dostępie do serwera i logowaniu się przez powódkę w systemie informatycznym, w którym prowadzona była księgowość, oraz dostępie powódki do dokumentów strony pozwanej celem dokonywania rozliczeń i księgowania - które było bezprawne – powzięła wiadomość w związku z roszczeniami objętymi niniejszym pozwem, o czym niezwłocznie złoży do właściwej Prokuratury Rejonowej zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art. 267 kk.

Strona pozwana wskazała, iż funkcjonując dawniej pod firmą W. Sp. z o.o., została założona przez P. C., który doprowadził do przejścia części zakładu pracy P. P. „W.” P. C. przez spółkę „W.” sp. z o. o., jako nowego pracodawcę w trybie przepisu art. 23⁽¹⁾ k.p., w stosunku do 17 pracowników, wśród których nie było powódki.

Po dokonaniu w dniu 24 listopada 2010 r. przez P. C. sprzedaży udziałów w tej spółce na rzecz obecnego właściciela i wiceprezesa zarządu, zmieniona została firma Spółki na obecną: „T.” sp. z o.o., a następnie siedziba i adres tej spółki, który jest obecnie w P., przy ul. (...).

Po tym terminie strona pozwana nie zatrudniała nowych pracowników PPHU „W.” P. C., w tym także powódki. Wyjątek dotyczył zatrudnienia B. K. na stanowisku Głównej Księgowej na podstawie umowy o pracę z dnia 1 grudnia 2010 r.

B. K. nie była jednak kiedykolwiek uprawniona do dokonywania za pracodawcę jakichkolwiek czynności z zakresu prawa pracy w rozumieniu przepisu art. 3⁽¹⁾k.p., w tym składania w imieniu strony pozwanej jakichkolwiek oświadczeń w sprawie zatrudniania pracowników, w tym zatrudniania powódki na stanowisku księgowej, czy też oświadczenia o przyrzeczeniu nawiązania z powódką stosunku pracy lub zawierania z nią jakiegokolwiek umowy cywilnoprawnej, nie wspominając o ustalaniu za stroną pozwaną wynagrodzenia za wykonaną pracę, stąd nie ma żadnych podstaw ani faktycznych ani prawnych do przyjęcia odpowiedzialności strony pozwanej za ewentualne obietnice w w/w zakresie składania powódce przez B. K.. B. K. nie była także upoważniona do zlecenia powódce jakichkolwiek czynności księgowania w odniesieniu do dokumentów „T.” sp. z o.o., udostępniania tych dokumentów ani zapewniania dostępu do serwera i umożliwienia logowania na nim przez powódkę.

W tym stanie rzeczy, w ocenie strony pozwanej, należy przyjąć, że świadczenia, które powódka realizowała na rzecz strony pozwanej miały jedynie charakter grzecznościowy i wykonywane były na prośbę B. K., które to zachowanie stanowi jednak rażące naruszenie klauzuli poufności i tajemnicy przedsiębiorstwa pracodawcy, zawartej w art. 11 wspomnianej umowy z dnia 1 grudnia 2010 r. z wszelkimi negatywnymi z tego tytułu skutkami.

Z ostrożności procesowej strona pozwana wskazała ponadto, że żądanie zapłaty kwoty 24.975,00 zł (a ewentualnie 18.000,00 zł) jest całkowicie nielogiczne, wobec rzekomych obietnic zatrudnienia strony powodowej w wymiarze 1/2 etatu. Taka sytuacja oznaczałaby, że strona pozwana - znając sposób i jakość wykonywania pracy oraz wynagrodzenie, jakie powódka otrzymywała od swojego pracodawcy, P. C., za pracę w pełnym wymiarze godzin - zgodziłaby się zatrudnić stronę powodową za dwukrotnie wyższą stawkę, przy realizacji identycznych obowiązków (k. 95-99).

*

Na rozprawie w dniu 27 lutego 2013 r. powódka rozszerzyła powództwo wnosząc dodatkowo o ustalenie istnienia stosunku pracy w okresie w wymiarze 1/2 etatu w okresie od 1 grudnia 2010 r. do 31 sierpnia 2011 r.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

P. C., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą P. C.PPHU W. z siedzibą w P. w dniu 1 września 2010 r. zawarł z powódką umowę o pracę na czas określony do 31 października 2011 r. Powódka została zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku specjalisty ds. kadr i płac/księgowa, a miejscem wykonywania pracy była siedziba firmy znajdująca się w P. przy ulicy (...). Zgodnie z umową powódka miała ustalone wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 2.770,00 zł brutto miesięcznie + premia uznaniowa.

Dowody: umowa o pracę z 01.09.2010 r. k. 12.

Poza prowadzeniem jednoosobowej działalności gospodarczej, P. C. w czerwcu 2010 r. założył spółkę W. Sp. z o.o. z siedzibą w P.. Zarówno firma prowadzona przez niego w ramach jednoosobowej działalności gospodarczej, jak i firma W. Sp. z o.o. miały swoje siedziby w tej samej miejscowości przy tej samej ulicy i w tym samym budynku.

Następnie we wrześniu 2010 r. w trybie art. 23⁽¹⁾ k.p. część dotychczasowych pracowników zatrudnionych przez P. C. w ramach jednoosobowej działalności gospodarczej, została przejęta przez nowo powstałą spółkę W.Sp. z o.o. Byli to pracownicy wykonujący swoje obowiązki pracownicze w zakładzie produkcyjnym – w kopalni P.. Natomiast pracownicy umysłowi wykonujący swoje obowiązki w siedzibie firmy P. C. nie zostali przejęci przez spółkę W.Sp. z o.o.

W listopadzie 2010 r. doszło do sprzedaży przez P. C. należących do niego udziałów w spółce W. Sp. z o.o. M. T., a następnie w grudniu 2010 r. miała miejsce zmiana nazwy spółki z W. Sp. z o.o. na T. Sp. z o.o.

Okoliczność sprzedaży udziałów spółki W.Sp. z o.o. przez P. C., jak również zmiana nazwy spółki dokonana przez nowego właściciela, w początkowym okresie w żaden sposób nie wpłynęła na zmianę siedziby tej spółki, która do końca 2011 r. mieściła się nadal w tym samym miejscu. Równocześnie w tym samym miejscu P. C. cały czas prowadził swoją dotychczasową działalność gospodarczą w formie jednoosobowej działalności gospodarczej.

Dowody: zeznania świadka K. R. k. 266 (płyta CD),

zeznania świadka P. C. (k.284 verte);

zeznania świadka E. S. (k.289 verte);

przesłuchanie stron: powódki (k.290);

P. E. (k.290);

protokół przekazania dokumentacji kadrowo-płacowej pracowników przejętych na podstawie art. 23¹ k.p. z 17.09.2010 r. k. 110,

odpis pełny z KRS: (...)k. 102-105.

Początkowo w spółce W. Sp. z o.o. księgowość była prowadzona przez 3 osoby, tj. B. K., E. S. oraz powódkę, które nie były pracownikami tej spółki tylko były zatrudnione przez P. C. w ramach prowadzonej przez niego jednoosobowej działalności gospodarczej PPHU W..

Pod koniec listopada 2010 r. nowy prezes spółki W. Sp. z o.o. zaproponował B. K. pracę na stanowisku głównej księgowej w pełnym wymiarze czasu pracy. Podejmując decyzję o zatrudnieniu u strony pozwanej B. K. podjęła rozmowy z P. C. oraz P. E., albowiem nie wiedziała czy będzie w stanie sama prowadzić księgowość strony pozwanej. Wówczas P. C. zachęcał ją do podjęcia tego zatrudnienia i powiedział jej, że jego pracownicy, tj. E. S. oraz powódka będą wykonywać czynności księgowe dla strony pozwanej. Jednocześnie P. C. stwierdził, iż utrzymywanie przez niego w zatrudnieniu w księgowości jego firmy 3 osób jest zbyt dużym obciążeniem dla jego działalności, a jako że powódka nie była w pełni wykorzystana w pracy zamierzał ją zwolnić. Jednak ostatecznie w porozumieniu z B. K. ustalił, że pozostawi powódkę w zatrudnieniu przy wykonywaniu czynności dla strony pozwanej. Ostatecznie B. K. przyjęła propozycję nowego prezesa i w dniu 1 grudnia 2010 r. doszło do zawarcia pomiędzy nią a stroną pozwaną umowy o pracę na czas określony, która miał trwać do 30 czerwca 2011 r. Równocześnie B. K. pozostawała cały czas w stosunku pracy z P. C. w ramach prowadzonej przez niego jednoosobowej działalności gospodarczej. Po tych ustaleniach powódka nadal wykonywała wszystkie swoje dotychczasowe czynności księgowe dla strony pozwanej, tak jak dotychczas i w pracy powódki nic się nie zmieniło.

Powódka swoje czynności księgowe związane wprowadzaniem do systemu dowodów księgowych, wyciągów bankowych, deklaracji wykonywała z tego samego miejsca i tego samego komputera. Od samego początku zatrudnienia miała dostęp do systemu komputerowego spółki W. sp. z o.o. Posiadała swój login i hasło, co umożliwiło jej logowanie się do systemu i wprowadzanie odpowiednich danych do komputerowego programu finansowo-księgowego. Okoliczności te nie uległy zmianie w momencie sprzedaży przez P. C. udziałów w spółce W. Sp. z o.o.

Nowy prezes strony pozwanej P. E. posiadał ogólną wiedzę, iż powódka oraz E. S. wykonują techniczne czynności księgowe dla strony pozwanej, jednakże nie wydawał jej żadnych poleceń, a jedynie sporadycznie zwracał się do niej o wykonanie drobnych czynności.

W okresie od 11-22 lipca 2011 r. u strony pozwanej została przeprowadzona kontrola z urzędu skarbowego. Kontrolujący w trakcie kontroli przez 5 dni po około 5 godzin przebywali w siedzibie strony pozwanej w jednym z pomieszczeń, w którym pracowała również powódka. Osobą która udzielała im wówczas informacji była B. K., jednakże jeżeli chodziło o jakieś mniej istotne informacje wówczas zwracali się w tych sprawach do powódki.

Powódka w ramach swojego zatrudnienia w PPHU W. i równoczesnego wykonywania czynności księgowych dla strony pozwanej, pracowała w osmiogodzinnym czasie pracy i nie musiała pozostawać w nadgodzinach, które zdarzały się sporadycznie i wyjątkowo.

Za wykonaną pracę w okresie całego zatrudnienia w PPHU W., tj. od 1 września 2010 r. do 31 października 2011 r. powódka otrzymywała stosowne wynagrodzenie ustalone w umowie o pracę z dnia 1 września 2010 r., które było jej wypłacane jej przez P. C..

Powódka nie była objęta ewidencją czasu pracy obowiązującą w pozwanej spółce. Powódka nie figurowała jako osoba podpisująca czy sporządzająca jakikolwiek dokument u strony pozwanej. Powódka nie była objęta systemem wynagradzania obejmującą pozwaną spółkę, nie pobierała wynagrodzenia u strony pozwanej, nie figurowała na żadnych dokumentach płacowych.

Dowody: zeznania świadka B. K. k. v. 225-227,

zeznania świadka T. A. k. 240 (płyta CD),

zeznania świadka G. K. k. 240 (płyta CD),

zeznania świadka P. L. k. 240 (płyta CD),

zeznania świadka K. R. k. 263 (płyta CD),

zeznania świadka P. C. (k.284 verte);

zeznania świadka E. S. (k.289 verte);

przesłuchanie stron: powódki (k.290);

P. E. (k.290);

umowa o pracę B. K. z 01.12.2010 r. k. 106-109,

statystyka dekretacji i księgowania za okres od 01.12.2010 r. – 31.08.2011 r. k. 13-14,

wydruki operacji księgowych dokonanych przez powódkę w okresie od 12.2010 r. – 16.09.2011 r. k. 15-90,

korespondencja mailowa wraz z załącznikami k. 121-194,

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo jako bezzasadne, nie zasługiwało na uwzględnienie zarówno co do zasady jak i co do wysokości - w zakresie zgłoszonego roszczenia głównego o ustalenie istnienia stosunku pracy, wydanie świadectwa pracy i wynagrodzenie ze stosunku pracy. Natomiast zgłoszone roszczenie ewentualne o wynagrodzenie z tytułu świadczonych cywilnoprawnych usług księgowych jako nie objęte właściwością rzeczową sądu pracy podlega przekazaniu i rozpoznaniu przez właściwy miejscowo sąd cywilny.

Przedmiotem rozstrzygnięcia było roszczenie powódki o ustalenie istnienia stosunku pracy oraz zobowiązanie strony pozwanej do wydania powódce świadectwa pracy potwierdzającego jej zatrudnienie u strony pozwanej na stanowisku księgowej w wymiarze 1/2 etatu w okresie od 1 grudnia 2010 r. do 31 sierpnia 2011 r.

W pierwszej kolejności, Sąd odniósł się do roszczenia powódki związanego z ustaleniem stosunku pracy.

W razie sporu, co do treści umowy lub rodzaju stosunku prawnego na podstawie, którego była świadczona praca pracownikowi przysługuje roszczenie o ustalenie stosunku prawnego łączącego strony, jeśli ma w tym interes prawny (art. 189 k.p.c.). Roszczenie o ustalenie istnienia stosunku pracy może być rozpoznane tylko przez sąd pracy (pogląd taki wyraził Sąd Najwyższy m.in. w wyroku z dnia 15 listopada 2006 r., I PK 98/06, M.P.Pr. 2007/4/206).

Zgodnie z treścią art. 22 § 1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, a pracodawca do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem. Treścią umowy o pracę jest więc zobowiązanie się pracownika do wykonywania określonej pracy za wynagrodzeniem. Umowa o pracę posiada cechy stosunku zobowiązaniowego – jest dwustronnie zobowiązująca, odpłatna i konsensualna. Posiada jednak cechy różniące ją od innych umów o świadczenie usług, w szczególności od umowy o dzieło (art. 627 i następne kodeksu cywilnego) oraz umowy zlecenia (art. 734 i następne kodeksu cywilnego).

Cechy stosunku pracy, wynikające z art. 22 k.p. wyróżniają go od innych stosunków prawnych. Decydującym kryterium odróżniającym umowę o pracę od innych umów jest świadczenie pracy określonego rodzaju, przez którą należy rozumieć zasadnicze obowiązki pracownika oraz miejsce i czas wykonywania pracy pod kierownictwem pracodawcy. Pracownik obowiązany jest więc świadczyć pracę w zorganizowanym zespole pracowniczym, podporządkowanym pracodawcy w granicach wynikających z charakteru pracy i potrzeb pracodawcy oraz zastrzeżonych ustawowo praw pracownika. Zasada podporządkowania jest jedną z podstawowych cech odróżniających stosunek pracy od stosunku opartego na umowie o dzieło lub zlecenia. W odróżnieniu od tych umów, charakterystyczną cechą umowy o pracę jest również to, że ryzyko przedsięwzięcia ciąży na podmiocie zatrudniającym.

Strona pozwana w toku postępowania zarzucała, iż nie łączył ją z powódką żaden stosunek prawny w szczególności umowa o pracę, ani też jakkolwiek inna umowa cywilnoprawna i powódka nie wykonywała na jej rzecz żadnych czynności.

Wprawdzie w toku poczynionych ustaleń zostało wykazane, iż w okresie spornym powódka wykonywała pewne czynności księgowe dla strony pozwanej, jednakże w ocenie Sądu, okoliczności te nie są w żadnym wypadku wystarczające, ażeby uznać iż strony łączył stosunek pracy.

Jak zostało ustalone w toku postępowania w dniu 1 września 2010 r. powódka zawarła z P. C. prowadzącym działalność gospodarczą PPHU W., umowę o pracę na czas określony od 1 września 2010 r. do 31 października 2010 r., w ramach której została zatrudniona na stanowisku specjalisty ds. kadr i płac/księgowej, w pełnym wymiarze czasu pracy, za wynagrodzeniem 2.770,00 zł brutto miesięcznie. Miejscem wykonywania pracy była siedziba PPHU W. znajdująca się w P. przy ul (...).

Jednocześnie od początku zatrudnienia powódka poza wykonywaniem swoich obowiązków pracowniczych na rzecz zatrudniającego ją pracodawcy (P. C. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą PPHU W.), na polecenie P. C. równocześnie wykonywała częściowo czynności księgowe dla nowo założonej przez niego firmy W. sp. z o.o., której był on jedynym właścicielem i równocześnie prezesem zarządu i której siedziba mieściła się w tym samym miejscu co PPHU W.. Pod koniec 2010 r. P. C. sprzedał swoje udziały w spółce W.Sp. z o.o. M. T..

Wówczas to nowy właściciel spółki W.sp. z o.o. dokonał zmiany nazwy spółki na T. Sp. z o.o. i równolegle strona pozwana zaproponowała B. K. pracę na stanowisku głównej księgowej. Z dniem 1 grudnia 2010 r. B. K. zawarła ze stroną pozwaną umowę o pracę na czas określony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku głównej księgowej i równocześnie pozostawała w zatrudnieniu w firmie PPHU W.. Podejmując decyzję o zatrudnieniu u strony pozwanej B. K. podjęła rozmowy z oboma pracodawcami, albowiem nie wiedziała czy będzie w stanie sama prowadzić księgowość strony pozwanej. P. C. zachęcał ją do podjęcia tego zatrudnienia i powiedział jej, że jego pracownicy, tj. E. S. oraz powódka będą wykonywać czynności księgowe dla strony pozwanej, gdyż jak stwierdził, utrzymywanie przez niego w zatrudnieniu w księgowości jego firmy 3 osób jest zbyt dużym obciążeniem dla jego działalności, a jako że powódka nie była w pełni wykorzystana w pracy zamierzał ją zwolnić. Ostatecznie w porozumieniu z B. K. ustalili, że pozostawi powódkę w zatrudnieniu przy wykonywaniu czynności dla strony pozwanej.

Za faktem, iż strony nie łączył stosunek pracy może świadczyć fakt, iż w okresie spornym za całość wykonanej pracy powódka otrzymywała stosowne wynagrodzenie, wynikające z umowy o pracę, od swojego pracodawcy, tj. PPHU W.. Zgodnie z umową o pracę powódka była zatrudniona w PPHU W. w pełnym wymiarze czasu pracy, natomiast z zeznań świadka B. K. wynika, iż powódka w celu wykonania swoich obowiązków (zarówno na rzecz PPHU W. jak

również strony pozwanej) nie musiała pozostawać w godzinach nadliczbowych, co koreluje z zeznaniami tego świadka odnoszącymi się do faktu, iż w momencie podjęcia przez świadka B. K. (1) zatrudnienia u strony pozwanej, P. C. rozważał rozwiązanie z powódka umowy o pracę, albowiem po sprzedaży udziałów w spółce W.sp. z o.o. nie miał już wystarczająco dużo pracy dla utrzymywania dotychczasowej księgowości. Jednakże w porozumieniu z B. K. ustalili, iż pozostawi powódkę w zatrudnieniu przy wykonywaniu czynności dla strony pozwanej. Ponadto, należy wskazać, iż w okresie spornym, jak również bezpośrednio po ustaniu stosunku pracy w PPHU W., powódka nie domagała się wynagrodzenia od strony pozwanej.

O zawarciu umowy o pracę nie świadczy również fakt, iż powódka wykonywała swoje czynności w określonym miejscu i czasie, a mianowicie w P. przy ul. (...). Z ustalonego stanu faktycznego wynika, iż w okresie spornym zarówno siedziba pracodawcy powódki, tj. PPHU W. jak również strony pozwanej mieściła się dokładnie w tym samym miejscu, tj. w P. przy ul. (...). Pracownicy obu firm byli „wymieszani” i pracowali wspólnie w tych samych pomieszczeniach i w tych samych godzinach. Jednocześnie należy wskazać, iż powódka wykonywała swoje czynności na rzecz pracodawcy jak również dla strony pozwanej od samego początku, w tym samym miejscu na tym samym sprzęcie, w który została wyposażona przez pracodawcę, tj. PPHU W..

Jednakże jedną z fundamentalnych cech charakterystycznych dla stosunku pracy opartego na przepisach Kodeksu pracy, odróżniający go od innego rodzaju umów w szczególności od umów o charakterze cywilnoprawnym jest kierownicze podporządkowanie pracownika względem pracodawcy.

W tym zakresie nie zostało ustalone, ażeby powódka wykonywała pracę pod nadzorem i kierownictwem strony pozwanej.

Jak wynika z zeznań świadka B. K. wprawdzie prezes strony pozwanej wiedział, iż powódka wykonuje czynności księgowe dla strony pozwanej, lecz nie kierował jej pracą, a jedynie sporadycznie zwracał się do niej w drobnych sprawach o charakterze porządkowo-technicznym np. wyszukania pewnych dokumentów. Czynności księgowe były powierzane powódce przez B. K., w ramach wcześniejszych uzgodnień z P. C.. Na uwagę zasługuje tutaj również fakt, iż B. K. w okresie spornym była pracownikiem zarówno PPHU W. jak również strony pozwanej.

Podkreślenia wymaga także fakt, iż powódka nie podpisywała u strony pozwanej żadnej ewidencji czasu pracy (list obecności), nie była objęta systemem wynagradzania pozwanej spółki, nie figurowała na liście płac i nie otrzymywała żadnego wynagrodzenia od strony pozwanej. Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego powódka wykonywała pewne czynności księgowe dotyczące w okresie przejściowym działalności gospodarczej pozwanej spółki zlecane jej do wykonania przez bezpośrednią przełożoną w PPHU W. P. C. B. K. Powyższe ustalenie w pełni koresponduje z zeznaniem P. C., który wyraźnie wskazał iż w związku ze sprzedażą kopalni i udziałów na rzecz pozwanej spółki ilość zadań działu księgowości w jego firmie zmniejszyła się na tyle, iż musiałby dokonać redukcji zatrudnienia w księgowości i zwolnić w pierwszej kolejności powódkę. Aby utrzymać ją w okresie przejściowym w zatrudnieniu w porozumieniu z B. K. zatrudnioną jako główna księgowa pozwanej spółki - w ramach dotychczasowego stosunku pracy i przy zachowaniu dotychczasowego wynagrodzenia tymczasowo powierzono jej pewien zakres czynności księgowych u strony pozwanej. Analogiczne rozwiązanie zastosowano wobec drugiej pracownicy E. S., co było dla jasne i zrozumiałe i nie powodowało wystąpienia z roszczenia dotyczącymi ustalenia stosunku pracy z pozwaną spółką.

Strona pozwana przejęła pewien ograniczony krąg pracowników na zasadzie art.23 (1) kp od P. C., ale dotyczyło to wyłącznie pracowników produkcyjnych, a nie biurowych (księgowości) i miało bezpośredni związek ze sprzedażą kopalni.

Wreszcie podkreślenia wymaga fakt, iż B. K. nie miała żadnego umocowania pozwanej spółki do składania oświadczeń woli ze stosunku pracy wobec kogokolwiek, w szczególności zawierania umów o pracę, negocjowania warunków zatrudniania kogokolwiek, składania obietnic co do wypłacania wynagrodzenia, jego wysokości czy stawek. Gdyby nawet przyjąć iż powierzenia powódce tymczasowo pewnych czynności księgowych przy wykorzystaniu loginu, hasła dostępu do systemu księgowego pozwanej spółki B. K.dokonywała nie jako przełożona powódki w PPHU W. P. C.,

lecz jako główna księgowa pozwanej spółki - to nie miała ona żadnego umocowania prezesa zarządu P. E., działała poza jego wiedzą i wolą.

Drugim z roszczeń powódki było zobowiązanie strony pozwanej do wydania świadectwa pracy potwierdzającego jej zatrudnienie u strony pozwanej na stanowisku księgowej w wymiarze 1/2 etatu w okresie od 1 grudnia 2010 r. do 31 sierpnia 2011 r.

Zgodnie z treścią art. 97 k.p. do wydania świadectwa pracy w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy zobowiązany jest pracodawca. Skoro zatem w świetle poczynionych ustaleń nie zostało przede wszystkim ustalone, iż powódkę łączył ze stroną pozwaną stosunek pracy w oparciu o umowę o pracę, tym samym strona pozwana nie była pracodawcą powódki, to nie było podstaw do uwzględnienia powództwa w tym zakresie.

Sąd dokonał ustaleń w niniejszej sprawie w oparciu o zebrane w sprawie dowody z dokumentów oraz zeznań szeregu świadków i stron. Zeznania świadków K., S., C. oraz częściowo przesłuchanie powódki oraz P. E. pokrywają się w dużej zasadniczej części, korespondują ze sobą, tworząc spójny i logiczny obraz stanu faktycznego sprawy.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd dał wiarę przedstawionym w sprawie dowodom z dokumentów, jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności i wiarygodności.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo o ustalenie istnienia stosunku pracy oraz o zobowiązanie strony pozwanej do wydania świadectwa pracy jako bezzasadne, o czym orzeczono jak na wstępie, a także roszczenie o wynagrodzenie ze stosunku pracy w kwotach tam przyjętych a obliczanych według przyjętych przez powódkę stawek wynagrodzenia pracowniczego. Powyższe orzeczenie znajduje swoje odzwierciedlenie **w punkcie I sentencji wyroku.**

Mając na uwadze iż przeprowadzone przed sądem pracy postępowanie wykazało, iż powódka wykonywała tymczasowo okresowo pewne czynności księgowe na rzecz pozwanej spółki, a roszczeniem ewentualnym objęte są niewypłacone powódce - jak twierdzi- należności z tytułu świadczonych usług księgowych- sąd pracy powyższe roszczenie przekazał właściwemu miejscowo dla siedziby pozwanego sądowi cywilnemu. Sąd pracy- wobec stwierdzonego braku podstaw do ustalenia istnienia stosunku pracy, wydania świadectwa pracy czy zasądzenia wynagrodzenia pracowniczego według stawek obowiązujących w regulaminie wynagradzania pozwanej- stoi na stanowisku iż o tym czy pozwana winna wypłacić powódce jakiegokolwiek należności z tytułu cywilnoprawnych zleconych jej usług- winien przesądzić sąd cywilny. O powyższym orzeczono jak **w punkcie II sentencji wyroku.**

Orzeczenie o kosztach **w punkcie III sentencji wyroku**, znajduje podstawę w treści art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Sąd przyjął zasadę pełnej odpowiedzialności powódki za wynik procesu, mając na uwadze iż strona pozwana wygrał proces co do zasady i co do wysokości. Sąd jednak przyjął że powódka uległa co do roszczeń o ustalenie stosunku pracy i wydanie świadectwa pracy, natomiast kwestią nierozstrzygniętą pozostaje czy winna otrzymać od strony pozwanej jakąkolwiek należność z tytułu świadczonych usług księgowych. Sąd uznał więc za celowe odstąpienie od obciążenia powódki dalszymi kosztami procesu w tym kosztami zastępstwa procesowego w sprawie, ponad orzeczenie jak w punkcie III sentencji wyroku (vide **orzeczenie jak w punkcie IV sentencji wyroku**)

W niniejszej sprawie, kosztami poniesionymi przez stronę pozwaną, były koszty wynagrodzenia pełnomocnika go reprezentującego, które zgodnie z § 12 ust 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.), wynosiły 120 zł. (2 x 60 zł) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa 17 zł.

W pkt. V sentencji wyroku, Sąd na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, z uwagi na to, że powódka przegrała proces, nakazał uiścić powódce na rzecz Skarbu Państwa – kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia we Wrocławiu, kwotę 154,81 zł

tytułem zwrotu kosztów postępowania poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa. Na kwotę tą złożyły się koszty osobistego stawiennictwa i dojazdu do Sądu świadków.

Pozostałe koszty postępowania w postaci opłaty od pozwu od której uiszczenia powódka była ostatecznie zwolniona z mocy ustawy- Sąd zaliczył ostatecznie na rachunek Skarbu Państwa, kierując się zasadą wyrażoną w treści art.102 kpc. O powyższym orzeczono ***jak w pkt. VI sentencji wyroku.***